

Можемъ ли отъ набелязанитѣ до сега общи положения ю земедѣлското и индустриталното производство да заключимъ, че въ България не може да се създаде едно самозадоволяващо се стопанство? Такова едно заключение решително не би отговаряло на действителнитѣ възможности. Ние може да заключимъ тѣкмо обратното, т. е. че въ България може да се изгради автархично стопанство, обаче, то ще бѫде нецелѣсъобразно отъ гледище на народостопанскитѣ интереси. Такова едно стопанство ще даде следнитѣ народостопански резултати:

Отъ гледище на земедѣлското производство, страната може да се задоволи напълно, като частъта отъ това производство, която до сега бѣ изнасяна, трѣбва да се погълне отъ селското домакинство или не-трѣбва изобщо да се произвежда. При това аграрно самозадоволяване, ние ще имаме следнитѣ последици: еднообразно задоволяване на нуждите на селото само съ земедѣлски произведения, което решително ще се отрази на селския битъ; низко ниво на селския животъ, поради слабото опазяване на ограничения градски пазаръ; пълно задоволяване на градския пазаръ съ земедѣлски произведения (както до сега при износъ на земедѣлски произведения).

Отъ гледище на индустриталното производство, което може да се развие до единъ по размѣри и структура опредѣленъ оптимумъ, ние не може да задоволимъ напълно градския пазаръ съ индустритални произведения, както при наличността на индустриталенъ вносъ. При това, поради малкия париченъ доходъ на селото при затвореното стопанство, ние нѣма да можемъ да задоволимъ напълно или по-право нѣма да можемъ да разшишимъ индустриталния пласментъ въ селото.